

man fra EU's side skal opstille nogle mindstekrav til disse private ordninger. Men vi mener til gengæld også, at vi her står med et udmærket forslag, for som jeg var inde på for et øjeblik siden, kan det give anledning til, at vi fra dansk side får en grundig drøftelse af, hvilke krav vi skal stille, og hvordan vi skal sikre, at kravene til de ordninger, der skal laves, bliver overholdt. Principperne i forslaget synes vi er gode, men det er jo kun en side af sagen.

Kl. 20.00

En anden side af sagen er den konkurrencesituation, som kystfiskerne står i over for industrifiskerne og den importerede fisk. Når vi skal se sagen i sin helhed – og det mener vi at man skal – er det også et spørgsmål om, at kystfiskerne lever i nogle samfund, som er pressede, fordi de udtyndes. Der bliver mindre erhvervsliv i disse fiskersamfund, og derfor synes vi, det vil være en rigtig god idé at gøre en eller anden form for særlig indsats, hvor kystfiskerne får mulighed for at give en særlig indikation af, at deres produkter er bæredygtige og har den kvalitet, der ligger i, at de er fisket lokalt og er friske, fordi de ikke er transporteret over store afstande og altså er af højere kvalitet. Dermed kan de bedre konkurrere på det marked, som ellers domineres af stadig større virksomheder.

Vi synes altså, at dette forslag indeholder flere gode intentioner. Vi ser i øjeblikket, at der på kødmarkedet er en stadig stigende interesse for at handle i gårdbutikker og hos slagtere, fordi afstanden mellem producenter og konsumenter er mindre, og vi mener, der kan komme den samme udvikling på fiskemarkedet med udgangspunkt i forbrugere, som er bevidste om, at man skal tænke sig om, når man handler, så man handler hos og støtter dem, der overholder de nationale regler, som må kræves overholdt, men som de store fiskere i nogle tilfælde stadig har lov til at køre lige til stregen. Der bliver ødelagt megen havbund ved det intensive fiskeri, der foregår, men det gør der ikke ved kystfiskeri.

Hvis vi ser på forslaget som helhed, synes vi, det er et godt udgangspunkt for, at vi fra dansk side opruster til de forhandlinger, der skal ske i EU, og med disse bemærkninger kan jeg tilsige støtte fra Det Radikale Venstres side.

Formanden:

Tak til hr. Ole Glahn. Så er det hr. Per Clausen som ordfører.

Per Clausen (EL):

Når jeg hører debatten i dag, kan jeg ikke lade være med at tænke på en af de største miljømærkesucceser, man har – ikke bare i Danmark, men også i Europa – nemlig det danske økomærke.

Man kan være glad for, at der, dengang det blev indført, ikke var flertal i Folketinget for, at man skulle vente, indtil der kom nogle EU-minimumsregler, som man så kunne bygge ovenpå. Her valgte man i Danmark klogt nok at gå i spidsen, og det har da også været medvirkende til at inspirere andre lande til at gøre det samme. Nu diskuterer vi jo også en EU-økologiforordning.

Nu kan man selvfølgelig sige, at muligheden for at komme til at gå ret meget foran EU og andre lande på netop dette område måske ikke er så stor, men det skyldes jo ikke mindst, at der er gået meget lang tid – SF's ordfører nævnte, at det er 5-6 år siden, man sidst har snakket om, at det nok er et anliggende, som EU kan tage sig af. I Folketinget er diskussionen om et sådant mærke såmænd foregået i hvert fald mindst de sidste 10 år, og Enhedslisten har arbejdet på at få etableret et mærke med udgangspunkt i at understøtte fiskeri, som er klart mere miljøvenligt end andet fiskeri, og som både i sit energiforbrug og på andre områder lægger op til at tage et stort hensyn til miljøet.

Det sjove ved det – eller hvad man nu skal kalde det – er, at det arbejde, der startede i 1996, har været stærkt medvirkende til, at vi i dag har et Ø-mærke for dambrugsfisk. Det er lykkedes, det har kunnet lade sig gøre at finde ud af det. Det kan jeg sådan set godt forstå, og jeg betragter det da også som en positiv udvikling, at vi har fået det. Men et eller andet sted er der alligevel noget absurd ved, at når det gælder de fisk, der fanges i havet, har det altså ikke været muligt at etablere et miljømærke. Det skyldes måske en lidt lang og lidt uforståelig diskussion om, hvordan man kan snakke om økologisk fiskeri, for nogle vil jo nok hævde, at stort set alt det fiskeri, der foregår, er økologisk i en bestemt forstand af ordet.

Det afgørende for os har i hvert fald været, at vi synes, det er meget vigtigt at få etableret et mærke, hvoraf man kan se, at de fisk, man køber, er blevet fanget under udstrakt hensyntagen til natur, miljø og energiforbrug. Vi tror også, det er vigtigt – ja, vi tror faktisk, det er nødvendigt med et sådant mærke, som gør, at man kan se forskel på, hvordan og med hvilke fangstmeto-